

РЕШЕНИЕ

№ 6381

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Калинка Илиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5566** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на Г. Г. Т., чрез адв. С. Г., срещу решение от 06.03.2023г. по н.а.х.д. № 10629/2022г., 6 състав на Софийски районен съд, с което е потвърден електронен фиш серия К № 4474108, издаден от СДВР, с който за нарушение на чл.21, ал.2 вр.ал.1 ЗДвП на Г. Т. е наложена глоба в размер на 50 лв., на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.2 ЗДвП.

Касаторът счита, че решението в оспорената част е неправилно и незаконосъобразно, постановено е в нарушение на материалния закон. Излага съображения, че представеният по делото протокол за използване на автоматизирано техническо средство е без дата на проверка, без дата на приемане, без четлив подпис на длъжностното лице, извършило проверката, като липсват доказателства за неговата компетентност, съответно за спазване на изискването на чл.13, т.3 от Наредбата за условията и реда за използването им. Сочи, че следва да се приеме, че данните от АТСС реално не са били съхранявани. Твърди, че е налице противоречие между разпоредбите на Наредба № 8121з-532 за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата и тези на Закона за движение по пътищата относно възможността да бъде издаван електронен фиш при установяване и заснемане на нарушение с мобилни АТСС, като според Наредбата това е възможно при временно монтирано на пътя АТСС, а според закона, това е невъзможно, тъй като при всички случаи мобилното

АТСС установява нарушението в присъствие на контролен орган. Моли съда да постанови решение, с което да се отмени решението на СРС и да се отмени изцяло процесния електронен фиш. Претендира разноски.

Подадена е и частна жалба срещу определението на СРС, постановено по същото дело от 9.5.2023 г., с което е оставена без уважение молбата на Г. Г. Т. за изменение на решението в частта за разноските. Счита, че не следва да се присъждат разноски доколкото в Наредбата за заплащането на правната помощ няма определено възнаграждение за защита по дела по Закона за движение по пътищата. Административният орган не е изпратил процесуален представител на проведеното единствено открито с.з. Няма данни за извършени разноски, не е представен списък с разноски.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, оспорва касационната частна жалба. Твърди, че са налице предпоставки за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Правилно съдът е определил възнаграждение, въпреки че не се е явил юрисконсулт на проведеното съдебно заседание.

СПП дава заключение за основателност на касационната жалба, поради което счита, че въззивното решение следва да бъде отменено.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

С решение от 06.03.2023г. по н.а.х.д. № 10629/2022г., 6 състав на Софийски районен съд е потвърден електронен фиш, серия К № 4474108, издаден от СДВР. СРС е приел, че на 08.02.2021г., в 13,06 часа, Г. Г. Т. управлявал лек автомобил „БМВ 730Д Х Д.“, с ДК [рег.номер на МПС], в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], до № 11 /хотел „Премиер“/, като се движил със скорост от 56 км/ч. - над разрешената скорост на това място от 40 км/ч. Скоростта на движение била установена с автоматизирано техническо средство - АТСС С. М2 MD1196, записващо и заснемащо дата, скорост, час и регистрационен номер на автомобила. Въз основа на изготвения снимков материал СДВР издал Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 4474108, с който на жалбоподателя била наложена глоба в размер на 50 лв. на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.2 ЗДвП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка районният съд от правна страна е приел, че при издаването на оспорения ЕФ не са допуснати съществени процесуални нарушения - издаден е от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне и съдържа всички необходими реквизити. Изложил е мотиви, че са спазени изискванията за използването на автоматизирано техническо средство -

АТСС С. М2 МD1196, като същата е преминала и периодична проверка. Посочил е, че контролните органи са изпълнили изискванията на чл.4 от Наредбата - контролът да се осъществява с АТСС, одобрено по реда на Закона за измерванията и преминало първоначална и последваща проверка от Българския институт по метрология. Посочил е, че процесният участък от пътната мрежа е сигнализиран с пътен знак за разрешената скорост на МПС.

Първоинстанционният съд е счел, че нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки съгласно чл.189, ал.15 ЗДвП са годни веществени доказателства, без да са налице пороци при тяхното изготвяне.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 от АПК.

Като извърши служебно проверка на основание чл.218, ал.2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл.220 от АПК, Административен съд София– град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон.

Настоящият състав споделя изводите на първоинстанционният съд, че въз основа на събраните по делото доказателства следва да се приеме, че касаторът е нарушил чл.21, ал.2 вр. ал.1 от ЗДвП, а именно, че Г. Г. Т., като участник в движението, не се е съобразила с ограничението на скоростта въведено с пътен знак В26 за населено място. По аргумент от чл.21, ал.1 от ЗДвП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост е 50 км/ч и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак - чл.21, ал.2 от ЗДвП. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена с пътен знак в населено място, като разрешената скорост е 40 км/ч.

Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, а приложените снимки, съгласно чл.189, ал.15 ЗДвП, са годни веществени доказателствени средства. Касационната инстанция напълно споделя мотивите на районния съд за доказаност на нарушението.

Съобразно чл.189, ал.4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.

Събраните писмени доказателства в това число и приложения протокол за използване на А., както и веществени доказателствени средства са относими към всички факти, включени в предмета на доказване и ги изясняват по категоричен начин. От доказателствата по делото е установено мястото на извършване на нарушението, посоката на заснемане и скоростта на движение.

Настоящата инстанция споделя напълно изводите на първоинстанционния съд, че от приложената снимка за разположението на уреда, съгласно изискването на чл.10, ал.3 от Наредба № 8121з-532 от 2015г., доколкото се касае за засечена скорост с временно разположение на участък от пътя на автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта, се установява точното местоположение на уреда, с който се твърди, че е засечена превишената скорост на конкретния автомобил. От същата е видно къде е осъществено заснемането.

Предвид изложеното и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, не се констатираха основания за отмяната му, поради което оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

По разноските. При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 3 и 5 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което следва да се определи в размер на 50 лв., на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 25а, ал. 3 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По отношение на частната жалба срещу определението от 9.5.2023 г., с което е оставена без уважение молбата на Г. Г. Т. за изменение на решението в частта му за разноските. Настоящият състав споделя изводите на СРС, че Законът за движение по пътищата е неотносим. По отношение на разноските следва да се приложи общата норма на чл. 63, ал. 3 ЗАНН, вр. чл. 37 Закона за правната помощ.

По отношение на довода, че е присъдено юрисконсултско възнаграждение, без да се е явил юрисконсулт на единственото съдебно заседание. Този довод е наведен в молбата за изменение на решението в частта за разноските, но не е обсъден в оспорения акт.

В случая се установява, че са проведени две съдебни заседания, но СДВР не е бил представляван на нито едно от тях.

По делото СДВР е представлявана от юрк. А. А., която на 4.11.2022 г. е представила единствено писмени бележки, с които е взела становище по делото. Други процесуални действия не са извършвани. Ето защо настоящият състав намира, че неправилно е приложен чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а приложимата норма следва да е чл. 25а, ал. 3 от тази Наредба, предвиждаща че за такива процесуални действия възнаграждението е от 50 до 150 лв. Ето защо следва да се определи такова в размер на минимума от 50 лв., предвид обема на установените процесуални действия.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал. 1, във вр. с чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, VI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 06.03.2023г. по н.а.х.д. № 10629/2022г., 6 състав на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Г. Г. Т., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 50 лв. разноски.

ОТМЕНЯ определението от 9.5.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 10629/2022г., 6 състав на Софийски районен съд като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА

ИЗМЕНЯ решение от 06.03.2023г. по н.а.х.д. № 10629/2022г., 6 състав на Софийски районен съд В ЧАСТТА ОТНОСНО ПРИСЪДЕНИ РАЗНОСКИ ОТ 80 лв. както следва

ОСЪЖДА Г. Г. Т., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 50 лв. разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.